

Curatorial > SONDES

Amb aquesta secció, RWM continua una línia de programació destinada a explorar el complex mapa de l'art sonor des de punts de vista diferents organitzats en cicles de comissariat.

SONDES arrenca de les contraposicions conceptuals de Marshall McLuhan per a analitzar i exposar com la recerca d'un nou llenguatge sònic es va accelerar després del col·lapse de la tonalitat del segle XX. La sèrie observa les diferents sondes i experiments que es van llançar al llarg del segle passat a la recerca de nous recursos musicals i d'una nova estètica per a adequar la música a un món transformat i desorientat per la tecnologia.

A càrrec de Chris Cutler.

Continguts del PDF:

01. Llista de temes

02. Notes

03. Crèdits

04. Agraïments

05. Llicència

A principis dels setanta, Chris Cutler va co-fundar *The Ottawa Music Company* –una orquestra de 22 compositors de rock– abans d'incorporar-se a les files del grup experimental britànic Henry Cow. Posteriorment va co-fundar diversos grups amb membres de diferents nacionalitats, com ara *Art Bears*, *News from Babel*, *Cassiber*, *The (ec) Nudes*, p53 i *The Science Group*, a més de ser membre permanent de les bandes americanes *Pere Ubu*, *Hail* i *The Wooden Birds*. D'altra banda, Cutler ha participat en nombrosos projectes teatrals, cinematogràfics i radiofònics, i segueix col·laborant amb Fred Frith, Zeena Parkins, Jon Rose, Tim Hodgkinson, David Thomas, Peter Blegvad, Daan Vandewalle, Ikue Mori, Lotte Anker, Stevan Tickmayer, Annie Gosfield i els compositors espectralistes Iancu Dumitrescu i Ana Maria Avram. També és membre permanent dels grups *The Bad Boys* (Cage, Stockhausen, Fluxus...), *The Artaud Beats* i *The Artbears Songbook*.

Entre els seus projectes recents destaquen encàrrecs per a la ràdio, diverses bandes sonores, peces per al *Hyperion Ensemble*, *Signe de Trois* per a sistema multi-canal, un projecte d'un any de durada de paisatges sonors diaris per a l'emissora londinenca *Resonance FM* i p53 per a orquestra i solistes. És el fundador i director del segell independent *ReR Megacorp* i del servei de distribució artística *Gallery and Academic*, editor de les antologies *Unfiled*, i autor de *File Under Popular*, a més de molts altres articles publicats en setze llengües. Durant un temps va formar part del professorat de la *Museum School* a Boston i imparteix classes arreu del món sobre temes relacionats amb la música i la teoria.

www.ccutler.com/ccutler

SONDES #15.2

Auxiliars

Auxiliars recopila materials relacionats amb cada episodi de SONDES per oferir una visió més àmplia i immediata del tema tractat. Són una mostra, més que un vehicle d'escolta profunda; una pista del que es podria trobar investigant més a fons, i per això la majoria són fragments editats de peces més llargues. La idea és també mirar de donar el mateix protagonisme al perifèric i al central, per evitar privilegiar el que se sol considerar seriós per damunt dels anomenats gèneres populars. En aquest auxiliar, gaites, cítares, harmònica i violes de roda fan coses que no se suposo que es poden fer... i brillen fent-ho.

01. Llista de temes

00:00 Gregorio Paniagua, "Anakrousis", 1978

00:07 Rufus Harley, entrevista (fragment)

01:39 György Kurtág, "Splinters" (fragment), 1973

Compositor hongarès nascut el 1926, alumne d'Olivier Messiaen i Darius Milhaud, amb un enfocament compositiu en el qual el silenci gaudeix de tant pes com els sons que el pertorben. Va ser el primer dels hongaresos de la postguerra a redescobrir el cimbalom i no va escriure "Splinters" des de zero per a aquest instrument: la va reciclar a partir d'un treball anterior per a guitarra, encara que l'adaptació és perfecta. Va ser estrenada per la virtuosa del cimbalom Márta Fábrián.

03:05 Anton Karas, "Anna Walks Home Alone", de *The Third Man* (fragment), 1949

03:57 Albert Ayler, "Masonic Inborn" (fragment), 1969

Un gegant al món del jazz d'avantguarda dels anys seixanta (una vegada va dir: "Trane John Coltrane era el pare; Pharoah Sanders el fill; i jo l'esperit sant" i ningú no l'hi va discutir mai. Sempre va fer el seu propi camí, primordial i intuïtiu. Més difícil de seguir, fins i tot per al públic avant-jazz, que Coleman, Sanders o Coltrane, els estils dels quals partien almenys d'idiomes familiars. Ayler sempre va ser molt més contingent, més lliurat a les emocions i al timbre que els seus companys. Tota una inspiració, encara que des de la perifèria, la carrera del qual va incloure un munt de girs estranys, especialment quan va fer el salt, poc convincent, cap al funk i la cançó. En algunes ocasions també va tocar la gaita, com en aquest tema (en el qual a més toca l'ocarina).

05:33 Ion Miu, "Sense títol" (fragment), 2006

Un virtuós del cimbalom romanès igual de fluid en el folk, la música culta i jazz. Gravat en un concert a Suïssa el 2006.

06:57 Rufus Harley, "Eight Miles High" (fragment), 1970

Intèrpret de vents (saxo, oboè, flauta, trompeta) d'origen afro-americà i Cherokee. A principis dels anys seixanta, Harley es va iniciar en l'art de la gaita escocesa i posteriorment s'hi va especialitzar, convertint-se en el primer gaiter de jazz del món. I sens dubte el més famós. Malgrat que va ser defensat i va tocar al costat de noms del prestigi de Sonny Rollins, John Coltrane, Dizzy Gillespie, Dexter Gordon i Herbie Mann, el públic i la crítica del jazz convencional sempre se'l va mirar amb recel. Actiu durant tota la seva vida com a empleat de la Philadelphia Housing Authority, va treballar incansablement com a ambaixador de la música arreu del món, dedicat en cos i ànima a la causa poc popular de l'amor fraternal.

09:29 Mateo Welsh, "The Self and the Other: Mirrors" (fragment), 2005

Compositor i virtuós de la gaita a Amèrica. Welsh (nascut el 1976) va estudiar amb Barry Truax, Alvin Lucier, Rodney Sharman i Anthony Braxton, i va acabar barrejant música cèltica, gamelan, minimalisme, improvisació i rock.

Anton Karas (1906-1985)

[Anton Karas]

11:00 Michael O'Neill, "Ur Oq & Aji" (fragment), 1988

Compositor canadenc i gaiter que barreja gèneres i instruments de diferents cultures amb una oïda molt fina per a noves associacions i usos de la gaita.

14:06 David Watson, "Sense títol", 2001

Watson és un gaiter improvisador de Nova Zelanda, avui resident a Nova York, amb un enfocament orgànic però molt poc ortodox del seu instrument. Aquí acompanyat pel cant de gola de Koichi Makagami.

16:01 Pete Blasburg, fragment enregistrat a la Jazz Harmonica Summit de 2009

Intèrpret d'harmònica nascut a Estats Units als anys vint amb una trajectòria de més de set dècades de concerts regulars. Mai ha arribat a ser famós, però és tot un clàssic.

17:23 Toots Thielman, "Bluesette" (fragment), 1962

El belga Jean-Baptiste Frédéric Isidor, Baron Thielemans, avui amb més de noranta anys d'edat, va començar com a guitarrista, es va traslladar als EUA l'any 1952 i va tocar amb gairebé tots els noms del circuit jazz, així com en bandes sonores de cinema i televisió. "Bluesette" és la seva composició més famosa i va esdevenir un èxit arreu del món en la seva versió original, xiulada i a la guitarra.

19:21 Arcangelo Corelli, "Trio Sonata en si bemoll major, opus 2 número 5" interpretat per Tony Eyers i Judy's Harmonica Ensemble. Enregistrament d'un concert de 2010

Judy's Harmònica Ensemble és un quintet de Taiwan format l'any 2002 que toca un repertori fet de barroc, jazz i músiques folklòriques. Aquí acompanyats per Tony Eyers, un especialista en l'harmònica australiana, fundador de la Harmonica Academy. Escoltem un enregistrament d'un concert a Taiwan.

20:23 Ennio Morricone, "A Man with Harmonica" (fragment), 1968. De la pel·lícula de Sergio Leone *Once Upon A Time In The West*

Morricone és un compositor, improvisador, innovador, trompetista i autor de més de 500 bandes sonores de pel·lícules, així com de música per a televisió i una infinitat de cançons. Entre 1964 i 1980 va formar part del conjunt experimental Gruppo di Improvvisazione Nuova Consonanza. Una sèrie de pel·lícules amb el seu amic de l'escola Sergio Leone, filmades a partir de 1964, els va convertir a tots dos en clàssics, i va desencadenar la febre del Spaghetti Western. Aquesta peça és d'una d'aquestes pel·lícules.

21:49 Astor Piazzolla, "Oblivion", interpretat per Willi Burger i l'Orquesta Sinfónica de la Juventud Venezolana Simón Bolívar

Nascut el 1921, Astor Piazzolla va ser un bandoneonista virtuós que va revolucionar el tango tradicional, barrejant-lo amb el jazz i la música clàssica, a més d'altres influències tradicionals, per crear allò que avui es coneix com a nou tango. Willi Burger, nascut el 1934, és un intèrpret italià d'harmònica cromàtica, un dels més reconeguts.

23:15 Arthur Benjamin, "Concert per a Orquestra i Harmònica" (fragment), 1953. Harmònica a càrrec de Larry Adler

Nascut el 1893, Benjamin va ser un compositor i pianista australià que va signar un enorme catàleg d'obres, incloent la banda sonora de la primera versió de Hitchcock de *The Man Who Knew Too Much*. Aquest concert va ser escrit per a Larry Adler, un dels grans virtuoses de l'harmònica, pel qual noms com Darius Milhaud, Vaughan Williams i Cyril Scott van compondre in comptables peces.

24:59 George Harrison, "Dream Scene" (fragment), 1968. De la banda sonora de la pel·lícula *Wonderwall*

Un dels projectes més innovadors de Harrison. Amb Tommy Reilly a l'harmònica cromàtica. Tota la banda sonora és molt recomanable per la seva mescla imaginativa de gèneres, instruments i llenguatges culturals.

29:32 Stefan Brisland-Ferner i Hållbus Totte Mattson, "Delirium" (fragment), 2005

Els intèrprets de zanfona de dues bandes sueques, Garmana i Hedningarner, van col·laborar en un àlbum a duo utilitzant una gran quantitat de manipulacions d'edició.

[Morricone en 1978 con el Grupo di Improvvisazione di Nuova Consonanza Kazimierz Serocki]

30:36 Alessandro Marcello, "Concert per a oboè en re menor, Adagi" (fragment), 1716

Adaptat per a l'harmònica i interpretat per Stefano Olivato al costat de l'Orquestra Barroca Contemporània, 2013.

Gregorio Paniagua, "Anakrousis", 1978

02. Notes

Sobre la durada i els talls

L'objectiu d'aquests programes és proporcionar una visió pràctica de les sondes analitzades. Normalment, això implica extreure fragments breus de peces musicals més llargues. I això, per descomptat, compromet la integritat i altera el context inherent als treballs originals. En algunes ocasions també he unit diferents seccions d'una mateixa peça per il·lustrar millor el tema. Per tant, els exemples que sonen als programes no es poden de confondre amb les pròpies obres. Sempre que veieu la paraula "fragment" després d'un títol en la transcripció del programa, es tracta d'un exemple, no de la composició tal com va ser concebuda i dissenyada. Si alguna cosa us crida l'atenció, sisplau, aneu a l'original.

Notificació

Si voleu rebre un avís quan publiquem una nova sonda, envia un correu a remegacorp@dial.pipex.com amb "Probe Me" a l'assumpte.

03. Crèdits

Gravat a Studio Midi-Pyrénées. Enginyer de so: Bob Drake.

04. Agraïments

Gràcies a Stevan Kovacs Tickmayer, William Sharp, Charles O'Meara, Yumi Hara, Dave Petts, Mark Sylvester, Chris Wangro, David Watson i Phil Zampino.

05. Llicència

2015. Tots els drets reservats. © dels temes dels artistes i/o dels segells discogràfics.

Ràdio Web MACBA és un projecte de recerca i divulgació sense ànim de lucre. S'han fet totes les gestions per identificar els propietaris dels drets d'autor. Qualsevol error o omissió accidental, que haurà de ser notificat per escrit a RWM, serà corregit en la mesura possible.